

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Die Handschriften der Badischen Landesbibliothek in Karlsruhe

Die Reichenauer Handschriften - Die Papierhandschriften. Fragmenta.
Nachträge

Badische Landesbibliothek

Wiesbaden, 1971

Aug. Fr. 103

[urn:nbn:de:bsz:31-8364](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-8364)

ipsi nos seducēmus. Impius ū^o proprie dī qui a religi⟨onis⟩
 pietate separatur. De talibus N̄ propheta ait. N̄ resurgu⟨nt impii⟩
 35 in iudicio = c. 801B—C. /// tribus modis peccatum admittitur. Nā
 ni⟨gnorantia⟩

aut infirmitate aut studio ppetratur Grauius quidem ⟨infirmitate⟩
 quam ignorantia. sed multo grauius studio quam Infirmitat⟨e pec-
 catur.⟩

38 Ignorantia Paulus peccauerat cum dicebat qui ⟨prius fui⟩ =
 c. 803A—B.

Abgelöst aus Aug. XIX.

+

Fr. 103. 2 f. 1 * 2. 2 c., 30 l. 237 + ? X 251, s. IX.

Gregorii M. *Moral. lib. XXIV cap. 2, 2—3, 5, 9, 23—11, 27.*

1, 1 1 ⟨et quiddam contrarium apposuit.⟩

2 Ad homines quippe homo uenit. sed

3 ad peccatores iustus... (30)... Non enī operante coitu

1, 2 1 ⟨sed spiritu sancto superueniente conceptus est.⟩

2 Natus autem materna uiscera... superiori adiutorio. ut re- | 30 surgere
 ualeamus Indigemus.,

1' 1 I⟨lle autem eiusdem resurrectionis⟩

uim cum patre et spū scō dē exhibuit... (30)... nullus q̄ erat qui a-

1' 2 ⟨pud d̄m pro peccatoribus loquens a⟩

peccato liber appareret... Libera hominem naturā hominis (30) adsū-
 m̄do liberā demonstrare. ex = *opp. t. I c. 760 D—c. 762 B.*

* * *

2, 1 1 ⟨flagello interueniente corripimur⟩

murmuramus. Poena ⟨ergo nos inter-⟩

rogat. si ueraciter cognos⟨cimus culpam.⟩

Uir Itaq. iustus quia culpā ⟨suam districte⟩

5 considerat etiam In flag⟨ello positus dicat.⟩

et ut eram dignus non recep⟨i. Sequitur.⟩

Liberauit enim animā suā n⟨e pergeret in inte-⟩

ritum Quia p̄ueniente d⟨iuiua gratia⟩

In operatione bona iustoꝝ. l⟨iberum⟩

10 arbitrium sequitur. Nos⟨met ipsos li-⟩

berare. dicimur. qui libera⟨nti nos dno⟩

consentimus. Unde Pau⟨lus cum diceret.⟩

Abundantius illis omnib: l⟨aborauī⟩

- ne labores suos sibi tribuis<se uiderentur>
- 15 Ilico adiunxit. Non autē <ego sed gratia>
dī mecum. Quia enim p<uenientem>
dī gratiam etiam ipse p<er liberum>
arbitrium fuerat subsec<utus>
Apte subiunxit mecum u<t et diui->
- 20 no muneri non esset Ing<ratus et>
tamen a merito liberi <arbitrii non>
remaneret extraneus. D<e hoc autem>
qui liberatori suo semet ip<sum cognos->
cendo consensit rec<te dicit.>
- 30 Liberauit animam suā. ne <pergeret in in->
teritum ; sequitur ; sed <uiuens lucem>
uideret. lucem scilicet u<eritatis>
quā corde mortuus uid<ere non pos->
set. Uel certe quia <dn̄s dixit.>
- 30 { Ego sum lux mundi ui<debunt lucem>
2, 2 und 2' 1 *abgeschnitten mit* <etiam mortui. quando om̄s iniusti
eum uenire... et hinc in semet ipso carnalem concupiscentiam tolerat.
quae cum etiam aliquo modo>
- 2, 2 1 <inuitum delectat? Recte ergo de
hoc amar>escente homine dici
<potest> Abominabilis ei fit In ui-
<ta sua pani>s et adppinquabit cor-
5 <ruptioni ani>ma ei. et uita illius mor-
<tiferis. Se>d quia diuina gratia
<diu nos isti>s. difficultatibus affici
<non permit>tit ruptis peccatorū
<nostrorum ui>nculis. citius nos ad lib-
10 <tatem nouae> conuersationis conso-
<lando perduc>it. et p̄cedentē tristi-
<tiam subse>quens laetitia refouet.
<ita ut conuer>si unius cuiusq; animus
<eo magis a>d uotū suū pueniendo
15 <gaudeat> quo magis se p̄ illo memi-
<nit labora>ndo doluisse. Fit cordi
<immensa laeti>tia. quia ei quem deside-
<rat iam per> spem securitatis p̄pinquat.
<ut recte de h>oc dici debeat. dep̄cabit²

20 <deum et plac>abilis ei erit. et uidebit
 <faciem eius> In iubilo. uel certe libera-
 <uit animam> suā né pgeret In Interi-
 <tum sed u>iuens lucem uideret
 <At ne conuer>sus quisq; Iam sc̄m esse
 25 <se credat> et quem pugna méro-
 <ris supera>re non ualuit. ne ipsa post
 <modum sec>uritas sternat. dispen-
 <sante dō p>mittitur ut post couer-
 <sionem su>ā temptationū stimu-
 30 <lis fa>tigetur ., = c. 770 C—772 A.
 f. 1' + | LIBER PHRASIVM.
 Abgelöst aus Aug. 153.

+ **Fr. 104.** 2 f. (1 c., 16 l.) 190 X 131, französische Unciale, Initialen mit Fisch- und Vogel-Ornamenten, s. VIII in.

f. 1 Gregorii Turonensis hist. Francorum I 17—19 aus Hieronymus' Uebersetzung der Eusebianischen Canones.

<p>1, 1 Ergo ne ui<deam>ur u<ni> us tantum <Hebr>ea<e> gentes habere notitiam reliqua regna uel quali Isra- 5 helitarum fuerent tempo- re memoramus tempore A- brahae Ninus regnabat su- per Assirios. Scionis Eotrops = I 17 p. 42, 19—21 Arndt = p. 14, 28—31 Omont.</p> <p style="text-align: center;">De Iulio.</p> <p>10 Primus Iulius Caesar fuit. qui totius im- perii obtenuit monarchi- am reḡ annos VI. et mensis V. Secundus Octauianus Iu- 15 lii Caesar nepus quem Augus- tum uocant a quo et men-</p>	<p>1' sis Ag<ustus est> uocitatus. cui<us> nono de<ci>mo anno imperii Lugdunum Galliarum condi- tam manifestissimae repe- 5 rimus. = 18 p. 43, 6—9 A. = p. 15, 13—18 O. Nato dñō Anno XLVIII. Agusti im- perii dñs noster Ihs 10 Xps̄ ex uirgine Maria in B<e> thelem Dauid oppidum se- cundum carnem natus est. = 19 p. 43, 11—13 A. = p. 15, 20—22 O. De Herode. Herodes uero ob zelo regni sui dum dñm Xpm̄ 15 persequi nititur paruo- lus infantes interemit = 19 p. 43, 14—15 A. = p. 15, 25—27 O.</p>
---	---